

Újtelepi Zarándok

A Közép-Európai Fatima Szentély Zarándok Körének
félévente megjelenő kiadványa

2013 Ősz

Élni a keresztény örömet

A papi hivatásom elején sokat töprengtem, hogy én akarom, vagy az Isten akarja-e, hogy pap legyek. Hogy tisztán lássak ebben a dologban, fogadalmat tettem, hogy elmondok ezer Üdvözlégy-et, és ezt meg is tettem. Biciklizve, reggelente a tejet szállítva mondtam a rózsafüzért. Fiatal voltam még, de meghatározó élmény volt számomra. Ezért azt hiszem, a Szűzanyának is fontos szerepe volt abban, hogy itt lehetek –idézi föl gyermekkorra Máriával kapcsolatos élményét Benvin Sebastian Madassery, a Pápai Missziós Művek indiai származású magyarországi igazgatója. Híres arról, hogy szinte egész Magyarországot bejárta már, hogy szereti az országot, és a magyarokat, és kiválóan beszél a nyelvet. Ha nem tűnne föl, hogy indiai, akkor pedig biztos föltűnne a mosolya, és plébániánk tagjainak többször volt alkalma

megtapasztalni, hogy vicceket mesél az előadásai alatt. A derű azonban az ő esetében semmiképp sem jelent súlytalanságot: októberi búcsúnk meghívott vendégével többek között olyan komoly témákról beszélgettünk, mint Európa jövője, vagy az oktatás fontossága.

Többször nyilatkozta, hogy egy kellemetlen élmény lendítette közelebb a papi hivatáshoz... Tizenöt éves voltam, amikor verekedés közben eltört a jobb kezem. Kórházba kerültem, és volt időm elgondolkodni az életemen. Egyszerre egy erős érzés kerített hatalmába: azért vagyok a világban, hogy életemmel kissé szebbé tegyem a világot. A következő kérdés az volt - de hogyan? Elmegyek papnak - gondoltam magamban. Ezt elmondtam otthon és a barátaimnak is, de mindenki csak nevetett rajtam. Addigra azonban a vágyam a papság iránt annyira

megerősödött, hogy senki sem tudta megakadályozni, hogy az Isten akarata teljesüljön az életemben. Így hosszú, három éves várakozás után 1992-ben léptem át a keralai küsszeminárium küszöbét. *Járt már Fatimában? Milyen élményeket, érzéseket tud felidézni?* 2006-ban jártam Fatimában, néhány napot töltöttem ott, ezalatt találkoztam Kondor Lajos atyával is, aki szintén verbita szerzetes volt, és nagyon megleptem őt azzal, hogy magyarul beszélek, hiszen akkor még én voltam az első indiai származású szerzetes, akit Magyarországra helyeztek. Különösen

nagy élmény volt Fatimában látni a Magyar Keresztutatót, a magyar kápolnát, és természetesen magát a helyet, ahol a Szűzanya megjelent. Nagyon nagy indítóerő volt, és rögtön ezután történt, hogy kinevezést kaptam Rómából, hogy a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója legyek. *A Fatimai Lelkiség mely vonását emelné ki, mint önmaga számára fontosat?* Szűzanyának egyetlen vágya, hogy az ő Fiához forduljunk, Hozzá ragaszkodjunk, és az Ő tanítását minden igyekezetünkkel törekedjünk megélni. Mária volt az első

misszionárius, és tökéletes módon gyakorolta életében ezt: Jézussal volt, Vele maradt mindvégig. Ezt az üzenetet kapom a Szűzanyától. Mindig az ő Fiához vezet.

Ha a keresztény gyökerű Európában missziót működtet az egyház, akkor az nyilván azt jelenti, hogy Európában finoman szólva nincs minden rendben. Mi Európa betegsége?

Ha Európa beteg, akkor az emberektől beteg. Amennyire eltávolodunk a keresztény gyökereinktől, annyira leszünk betegek. Európának régen jól dobogott a szíve, most pedig gyengén dobog, mert eltávolodik Istentől. Tehát látjuk is már, hogy mi ez a probléma, és ennek megfelelően kell gyógymódot választanunk. Ez az orvosság pedig nem más, mint a keresztény lét örömeinek újrafelfedezése. Európában ma az emberek sokasága gondolja azt, hogy a boldogságot a minél nagyobb mértékű szabadság jelenti, pedig az az út a pusztulásba visz inkább. Igazi szabadságot csak Isten adhat az embernek. Azt is elfelejtették, hogy az ember szíve olyan nagy, hogy azt semmilyen dolog nem töltheti ki, mert csupán Isten olyan hatalmas, hogy betölthesse. Európa pedig minden más után fut, gondolván, hogy az képes lesz betölteni a szívét. Kereshetnek bármilyen pótlékot, kevésnek fog bizonyulni. Ez a fajta vakság az, amitől meg kell szabadulni Európában, hogy kinyíljon a szemünk az Igazságra, Krisztusra, aki igazán képes szabaddá tenni az embert. *Egy nyári beszélgetés során kifejtette, hogy fontos lenne megvédeni a keresztény értékeinket a keleti hatásoktól, anélkül azonban, hogy*

bármiféle erőszakot tennénk más vallások képviselőin. Mégis hangsúlyozta a cselekvés fontosságát. Hogyan valósulhat meg mindez egyszerre?

India példája megvilágítja azt, hogy milyen cselekvésre gondoltam. India ereje azokban a hívő fiatalokban van – legyenek bármely vallás követői is -, akik előre, a jövő felé irányulva gondolkodnak. Ez azért lehet így, mert otthon a családjaikban is megkapják a hitre nevelést (a keresztény családokban a keresztény hitre való nevelést), amire az iskola rá tud építeni. Európának keresztény gyökerei vannak, ahol azonban csak kevés család tartja fontosnak a gyerekek alapvető hitre nevelését, így az egész nevelési folyamat az oktatási intézményekre hárul. A keresztény oktatási intézményeknek az a feladata, hogy teljes körű nevelést, a test és lélek harmonikus fejlesztését biztosítsák. Így lehet a valódi egyensúlyt elérni. Európában nagyon erős oktatási rendszerre van szükség, méghozzá olyanra, amelyben tényleg megvalósul a keresztény értékek átadása és elsajátítása. Így tudja egy nemzet megvédeni magát. Egyetlen közösség, társadalom sem alakul, ha nincs jó oktatás, jó képzés. Ez közös érdekünk. A szülőknek tudatára kell ébredniük, hogy mely utak veszélyesek. A küldetésük az, hogy szeressék a gyermekeiket, mert ha ezt teszik, akkor azokból olyan felnőtt válik, akik az ország, az egyház, és a saját gyermekeik javát keresik. Erre a cselekvésre gondoltam. Egyébként az oktatás mindig is kapcsolódott a misszióhoz: ha valahol missziós területen kialakult

egy kis közösség, akkor rögtön megjelent egy óvoda, iskola is. A gyerekek ugyanis befogadóak: ha ki tudjuk bennük alakítani azt a rendszert, ami időtálló, és testi-lelkiileg gazdagabbá, erősebbé teszi őket, akkor van mire építeni a jövőt. Amikor a gyermek tudja, hogy milyen fontos a hitet tettekre váltva élni, és megtapasztalja ennek az erejét, örömet, akkor ezt ő nem oktatásnak fogja föl, hanem természetesnek veszi. Természetes lesz számára keresztényként élni, nem elvont teológia lesz. Ehhez persze összefogásra van szükség, például mondjuk egy plébánia közösségében. Am ha egyszer már valami elkezdődik, az fel fog tűnni a környezetében is: ha valahol meggyújtunk egy gyertyát, akkor annak a fényét és melegét lehet érzékelni. A Pápai Missziós Művek támogatja, minden módon segíti ezeket a kezdeményezéseket, elindítani azonban a keresztény közösségeknek kell azokat. *Milyen gondolatokkal hívja zarándoktestvéreinket a közös ünneplésre, imára?*

Amikor a kánai menyegzőn elfogyott a bor, ez annak a jelképe, amikor az életünkből elfogy az öröm, a keresztény hit öröme. A Szűzanya akkor azt mondja a szolgálknak: „Tegyétek, amit mond”, és amikor megtették amit Jézus mondott, akkor vissza is nyerték a keresztény élet örömeit. A Szűzanya ezt teszi az emberrel: amikor elfogyóban van az öröm, akkor mindig meghívja az embereket, hogy tegyék amit Jézus mond. Ezt az örömet, a keresztény élet igazi örömeit lehet megélni a szívünkben. szhe

A búcsú ideje alatt kapható lesz a Pápai Missziós Művek 2014. évi naptára, amelynek megvásárlásával a Szent Gyermekség Művének jövő évi projektjét, a kenyai Isiolóban élő gyermekek étkeztetését támogathatják a jószándékú adakozók!

Tető a fejünk felett!

Akik részt vettek a tavaszi búcsúkon már láthatták a az épülő plébánia és zarándokház középső szárnyának tetőszerkezetét. Akkor még nem sikerült befejezni a munkákat, ideiglenes megoldásként tetőfóliával gátoltuk meg a beázásokat. Őszre aztán az imák és az adományok célt értek és az utolsó cserép is a helyére került. Sok zarándok adománya van az eredmény mögött. Ez évben Soroksár Önkormányzata is a korábbiakhoz képest nagyobb összeggel támogatott bennünket, ez a segítség is nagyon elkelt!

Még sok munka van hátra, de reményeink szerint a legnehezebb részen talán túl vagyunk!
Hálás köszönet mindenkinek az imáért és segítségért!

Újtelepi Zarándok

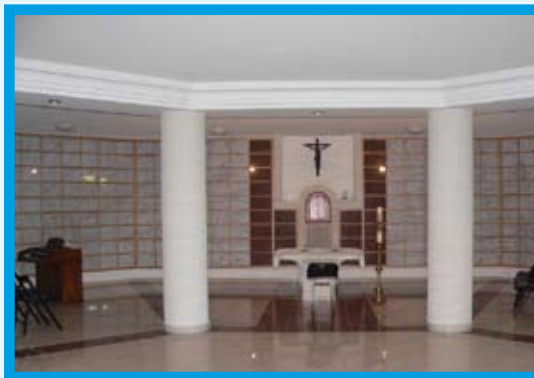
Megjelenik félévente a Fatima Csillaga Alapítvány gondozásában.

Szerkeszti és terjeszti a Szent István Plébánia 1237 Budapest, Szent László u. 149.

Tel.: 06-30-266-3587,
06-1-630-2100

A plébánia és zarándokház építésének adományait a **17000019-11730196** számú bankszámlán gyűjtjük.

E-mail: szentistvanplebania@gmail.com

Urnafülkék
válthatók
**Fatimai
Szűzanya
Templom**
altemplomában

Ügyintézés a templom nyitvatartása idején.
Telefon: 06-30-266-3587, 06-1 630-2100

Idén is szeretettel várunk minden zarándokot templomunk októberi búcsújára!

Számunkra mindig nagy öröm az, hogy tavasszal megtelik templomunk az ország különböző településeiről érkező zarándokokkal. Ha sok Máriatisztelő ember összegyűlik, akkor átéljük az imádság erejét, Máriával imádkozunk abban a reményben, hogy imánk meghallgatásra talál. Nagyszerű élmény olvasgatni Zarándok könyvünket, melyben sokan beszámolnak imameghallgatásokról, és tanúságot tesznek reményükről az imával kapcsolatban.

Vendégünk

Benvin Sebastian Madassery

atya

a Pápai Missziós Művek
magyarországi igazgatója

IDEI BÚCSÚNK PROGRAMJA:

Október 13 vasárnap: 9 óra zarándokok fogadása

11 óra Ünneplés rózsafüzér (Király Attila plébános)

12 óra Ünnepi Szentmise, vendég Tamási József plébános
Körmenet a Szűzanya feldíszített szobrával.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

(Bp. 1237 Szent László út 149 tel.: 06-30-266-3587; Megközelítés: A határ úti metró állomástól a 123- as busszal, autóval az M0-ás autótút felől az M5-ös bevezető szakaszán érdemes jönni.)